

Реформи

Тема об'єднання територіальних громад викликала широке обговорення в суспільстві. Досить активно дискутують і на теренах Камінь-Каширщини. Поділитися своїм баченням об'єднання процесу, поміркувати про облаштування життя у новоствореній адміністративній одиниці та розповіді про переваги такого об'єднання ми попросили досвідченого управліня базового рівня, одного з найавторитетніших сільських голів району Світлану Сидорук із Карасина. Світлана Макарівна працює на цій посаді вже 13 років. За фахом — учитель історії, є магістром державного управління.

— Світлано Макарівно, кінцева мета започаткованих реформ на рівні громад, зокрема їх об'єднання, — аби ці громади були спроможними. Що ви особисто вкладаете у зміст поняття «спроможна громада»?

— Спроможна громада — це орган місцевого самоврядування, який має право та можливість управляти (наводити лад) у своїй великій сім'ї (найменшій адміністративній одиниці держави). В громаді мають надавати ті соціальні послуги, які є первинними, тобто стосуються кожного жителя, і потреба в яких виникає постійно. Під ними маємо на увазі пожежну безпеку, первинну медичну допомогу, охорону громадського порядку, отримання дошкільної та середньої освіти, утримання доріг, благоустрій території, реєстрацію актів цивільного стану (народження, одруження, смерті), нотаріальні дії, отримання соціальних допомог, оформлення та виплату пенсій, забезпечення комунальних послуг (електроенергія, водо-, газо-, теплопостачання), роботу клубів, бібліотек, стадіонів, спортивних майданчиків тощо. А отже, у кожній

Ціни за рік можуть зрости на 27% через знецінення гривні

Такі дані опитування, проведеного серед 851 підприємства з 22 регіонів країни. Також наголошується, що, за очікуваннями бізнесменів, у наступні три місяці передбачається висока потреба у позиках, причому кредити в гривні мають намір брати 87,6% опитаних.

100

стілки мільйонів швейцарських франків фінансової допомоги уряд Швейцарії виділить Україні у 2015–2018 роках. Про це повідомляє прес-служба Міністерства регіонального розвитку.

Громадськість перевірить, як міліція контролює незаконний видобуток бурштину

Члени громадської ради при УМВС Волині обговорили проблему незаконного видобутку бурштину-сирцю. Результатом обговорення стало створення мобільної групи із представників громадськості з метою перевірки законності дій працівників міліції й контролюючих органів та їх оперативного реагування на правопорушення у цій сфері.

Світлана СИДОРУК:

Потрібно змінювати життя і самих себе

рада — це місце видачі різноманітних довідок, і люди справді не хочуть їхати по них у сусідню громаду (в населений пункт, який стане центром громади). Проте сьогодні ці всі довідки люди беруть для того, щоб здати їх за місцем вимоги, наприклад у Пенсійний фонд, управління соціального захисту, центр зайнятості, нотаріусу, в реєстраційну службу і т. д., які розташовані ще далі — аж у районному центрі. В об'єднаній же громаді зникне потреба в численних довідках, актах, бо вони просто виявляться непотрібними тим виконавчим органам і службам, що розміщуватимуться в самій громаді, де буде вся інформаційна база про склад сім'ї, місце проживання чи реєстрації, кількість землі тощо. Стане краще, легше та швидше оформити пенсію, право власності чи користування земельною ділянкою, будь-які соціальні виплати, дозвільні документи на будинок, здійснення якоїсь господарської діяльності.

Всім, хто вирішить об'єднатися, залишиться визначити, де буде новий адміністративний центр громади. Ним має стати той населений пункт, де найкраща інфраструктура для надання адмінпослуг та функціонування владних органів

— Одна з наболілих проблем сучасного села — забезпечення правопорядку. А як цього домогтися в об'єднаній громаді?

— Без сумніву, кожна людина хоче, щоб були правопорядок і дотримання законності. Якщо сьогодні в селі хтось вчинив дію, яка може бути кваліфікована як правопорушення, то в більшості випадків це просто не фіксується, а отже, немає притягнення до відповідальності, відсутнє покарання. Одне слово, сьогодні ми живемо в системі беззаконня. У спроможній же громаді ті, хто відповідатиме за

охорону громадського порядку, безпосередньо відповідальні й мають бути підконтрольні сільському голові, виконкому й обраним депутатам, підзвітні місцевим органам, а отже, своїм жителям, а не численним «чиновникам у погонах», як це є сьогодні. Крім того, ці правоохоронці мають призначатися за конкурсом і обов'язково щорічно звітувати, жити в громаді й постійно працювати в ній. Так можна досягти більшого порядку. Так само кожен житель села отримуватиме сьогодні медичні, освітні, культурні послуги. Задовольняють вони нас? Більшість скаже — ні! Чи може змінитися якість цих послуг у спроможних громадах? Я переконана, що так. Держава без погодження, перегляду в області, районі надасть громаді субвенцію (спеціально призначені кошти) для утримання садочків, шкіл, фельдшерсько-акушерських пунктів, клубів, бібліотек (залежно від кількості дошкільнят, учнів, жителів). Розподіляти ці гроші на утримання своїх установ буде місцева рада, кожен житель знатиме, де саме й вирішуватиме, на яку школу яку суму виділити, які години варіативної частини вибрати (залежно від здібностей і бажань дітей та творчого потенціалу вчительських кадрів). Така система місцевого самоуправління сама почне працювати на якість послуги, на кращих медиків, педагогів, бібліотекарів, ветеринарів... Жоден житель не захоче платити свої податки, якщо це навіть 100 грн, на утримання поганого, тобто низькокваліфікованого спеціаліста.

— Ви задали про державні субвенції об'єднаним громадам. Чи не можете детальніше розповісти про це?

— Об'єднані громади отримають фінансування напряму з державного бюджету. Якщо ти працюєш, то 60% прибуткового податку йтиме в громаду, туди, де ти живеш, а не туди, де робиш. Наповнення акцизним збором виявиться вагомим у тих громадах, де діятимуть заправки пального. Крім того, той, хто платитиме акциз за продаж спиртного, буде зацікавлений і спонукатиме владу до закриття незаконних самогонних точок. А що маємо сьогодні? Гадаю, розповідати не варто. А це 100% податку на землю, на майно, який стосуватиметься кожного жителя, залишатиметься в громаді.

— Самостійно розпоряджаєшся коштами, спроможна громада не допустила би доведення дороги Запруддя — Карасин до того стану,

який є сьогодні?

— Ви зачепили дуже болючу проблему для жителів сіл Карасин, Карпилівка, Стобихівка, Радошинка. Ці населені пункти через брак уваги і турботи влади всіх рівнів стали ніби відрізані від цивілізації. Дорога — у критичному стані. Що можна зробити дві сільські ради сьогодні, щоб відремонтувати цю дорогу? Просити, кричати, молити чиновників нам допомогти. Дорога не перебуває в нас на балансі. Тож навіть ті кошти, які можуть бути в наших сільських бюджетах на ремонт і утримання шляхів, ми не маємо права використати на цю дорогу. А якщо ми об'єдналися в одну громаду, то дорога була б у нас на балансі й ми самостійно вирішували би питання її утримання з огляду на свої можливості. Система місцевого самоврядування, що діє нині, й державне управління дуже яскраво проявляються в стані дороги Карпилівка — Запруддя, організації та проведенні її ремонту. Ніколи спроможна і самодостатня громада не доведе до такого стану свої дороги. Добровільне об'єднання територіальних громад — це можливість реформування системи управління. Що є найвагомим інструментом самого управління? Людина. Таким чином, сільський голова, юрист, інспектор, загалом кожен, хто входить у систему управління громади, має бути грамотним, володіти відмінними знаннями у своїй сфері, на роботі дбати про громадські інтереси, а не свої особисті. Але жоден керівник не може бути успішним без активної участі кожного члена громади.

— Світлано Макарівно, а як і з ким налаштовані об'єднуватися жителі сіл Карасина та Карпилівки?

— Карасинська громада через громадські слухання, загальні збори, громадське опитування приходить до прийняття рішення про добровільне об'єднання зі сусідніми громадами. Всім, хто вирішить об'єднатися, залишиться визначити, де буде новий адміністративний центр громади. На моє переконання, він має бути там, куди найближче добиратися всім, хто об'єднається. Центром має стати той населений пункт, де найкраща інфраструктура для надання адмінпослуг та функціонування владних органів. Після утворення сильних громад люди самі вирішать, узгодивши з центральною владою, де має бути їхній повіт.

Спілкувався Петро ТРОФИМЧУК

У Заріччі відбулася трудова «Казантип-вечірка»

Своєрідна «Казантип-вечірка», але не розважальна, а трудова, відбулась у суботу в Заріччі у лісовому масиві біля річки Луги. Такий захід є продовженням акції «Зробимо місто чистим», яку ініціювала зарічанка Валентина Борусевич, а організував володимир-волинець Андрій Кандиба разом із однодумцями, котрі його підтримали, бо разом роблять добрі справи.

Своїми задумами Андрій Кандиба завжди ділиться у соцмережах. Так було і цього разу. Щоб якимось заохотити і привернути увагу до заходу, він розробив спеціальну креативну листівку, запрошуючи всіх небайдужих на «Казантип-вечірку», де ніби будуть виступи відомих артистів із розважальною програмою.

Звісно, знаменитих виконавців, як на кримській тусовці, не передбачалося, натомість треба було засукати рукави і добре потрудитися,

бо роботи у зарослому ліску площею два гектари — непочатий край. Хоча чоловік каже, що опісля і шашлики посмажили, і юшку варили.

На трудову «Казантип-вечірку» прийшли до п'яти десятків небайдужих, більшість — жителі міста. Долучилися до них і зарічанці із сім'ями, приносили сокири, коси, приїхали міні-трактором, яким вантажили сміття на машину.

За словами Валентини Борусевич, котра першою поділа ідею про благоустрій парку, що розкинувся недалеко від її домівки, ця зелена зона із року в рік заростає й нікому до того немає діла. Її задум підтримали Андрій Кандиба із Володимир-Волинського та його друзі. Долучилися до доброї справи і голови райрад: Володимир-Волинської — Андрій Оніщук, Зарічанської — Ігор Пальонка, котрий забезпечив транспортом і харчуванням, районний депу-

тат Вікторія Середа (її тут називали «жінка-вихор із мотокосаркою», бо встигала скрізь), колишній голова райдержадміністрації Володимир Савчук.

Трудилися і старші, й молодь, як то кажуть, до сьомого поту, тим паче суботній день видався дуже спекотним. Вирубували чагарники, збирали сміття, косили траву в лісі та біля річки, підчищали дерева, встановлювали смітники — всі без винятку завзято працювали. Сміття вантажили на автомобіль МАЗ, яким вивозили на полігон твердих побутових відходів, а гілля лишили, щоб висохло: його планують спалити або також вивезти на звалище.

Зайшла мова і про благоустрій пляжу, що поряд із ліском, — а на нрі берег висипати піском. Іще там хочуть поставити смітники — непотріб із пляжу вивозитимуть сільські комунальники, у лісовому масиві —

встановити лавки й альтанки, місце — освітити й підвести сюди, якщо виникне така потреба, відеоспостереження, аби бачити, хто порушує благоустрій, і відповідно за це штрафувати. Але поки це плани на перспективу.

Ще цікаво. На початку 60-х років цей зарічанський лісок разом із учнями другої школи садила бабуся Андрія Кандиби — Софія Володимирівна Мельник, котра працювала вчителем історії. Пізніше вже його батько Микола Петрович — у радянські часи — директор місцевої птахофабрики — із працівниками підприємства постійно підчищали цю територію від бур'янів і самосійок. А ще зарічанці кажуть: колись долучалися до благоустрою педагоги, учні та студенти усіх навчальних закладів.

За день активісти впорядкували до гектара лісового масиву, тобто половину. Тут же розвісили таблички

для відпочивальників, щоб ті не смітили.

Найближчим часом організатори планують продовжити прибирання, а на березі річки Луги — поставити лавки, столики, а може, й альтанку.

Тетяна АДАМОВИЧ